

Šį puslapį išvertė mašininio vertimo programa [Nuoroda]. Mašininuose vertimuose gali būti klaidų, tekstas gali būti nevisiškai aiškus ir tikslus. Ombudsmanas neprisiima atsakomybės už jokių neatitikimų. Patikimiausią ir teisiškai tikslią informaciją rasite originale anglų kalba, kurio nuoroda pateikta pirmiau. Daugiau informacijos rasite mūsų kalbų ir vertimo politikoje [Nuoroda].

Sprendimas byloje 1226/2008/OV - Rezervuotos automobilio stovėjimo vietos suteikimas neįgaliai pareigūnei

Sprendimas

Byla 1226/2008/OV - **Atidaryta** 06/06/2008 - **Sprendimas** 19/02/2010

Skundo pareiškėja, Europos Komisijos pareigūnė, 2001 m. vasario mėn. patyrė sunkią avariją ir jai buvo nustatytas nuolatinis 4 % invalidumas. Nuo 2004 m. gegužės mėn. skundo pareiškėjai kasmet vieneriems metams buvo suteikiama rezervuota automobilio stovėjimo vieta vienoje iš Komisijos automobilių stovėjimo aikštelių. Tačiau 2007 m. rugpjūčio mėn. Komisijos gydytojas nusprendė, kad vietos rezervavimo galiojimą reikėtų pratęsti tik šešiams mėnesiams. Todėl Komisija nusprendė suteikti rezervuotą automobilio stovėjimo vietą šiam trumpesniam laikotarpiui. Skundo pareiškėja pasiskundė Komisijai, tačiau nesėkmingai. Skundo pareiškėjos gydytojas 2008 m. vasario 21 d. parašė Komisijos gydytojui prašydamas persvarstyti savo nuomonę. Skundo pareiškėjo gydytojas savo laiške išdėstė priežastis, dėl kurių, jo nuomone, skundo pareiškėjai reikėjo ir toliau suteikti rezervuotą automobilio stovėjimo vietą.

Savo skunde ombudsmenui skundo pareiškėja teigė, kad Komisija teisingai ir tinkamai neišnagrinėjo jos prašymo. Konkrečiai ji kaltino teisingai neįvertinus jos sveikatos būklės. Savo nuomonėje Komisija laikėsi požiūrio, kad jos sprendimas yra pagrįstas.

Ombudsmanas nustatė, kad pareiškėja nepateikė dokumentų, kurie leistų užginčyti Komisijos gydytojo nuomonę, prieš Komisijai priimant atitinkamus sprendimus dėl jos prašymo ir skundo, ir kad nėra su šiais Komisijos sprendimais susijusio netinkamo administravimo atvejo.

Ombudsmanas pažymėjo, kad pareiškėjo gydytojo 2008 m. vasario 21 d. laiške išsakyta nuomonė skyrėsi nuo Komisijos gydytojo nuomonės. Ombudsmanas laikėsi nuomonės, kad Komisija turėjo patikrinti, ar nereikėjo pakartotinai apsvarstyti pareiškėjos prašymo.

Ombudsmanas priėjo prie negalutinės išvados, kad tokie Komisijos veiksmai yra netinkamo administravimo atvejis. Todėl jis pasiūlė rasti draugišką sprendimą ir paragino Komisiją dar kartą apsvarstyti savo sprendimą.

Komisija sutiko su pasiūlymu rasti draugišką sprendimą ir informavo ombudsmeną, kad ji iš naujo persvarstė šį atvejį ir suteikė pareiškėjai rezervuotą automobilio stovėjimo vietą dvejiems metams, likusiems iki jos tarnybos pabaigos. Pareiškėja nurodė, kad ji visiškai patenkinta bylos baigtimi, ypač sprendimu jai rezervuotą automobilio stovėjimo vietą suteikti iki tol, kol išeis į pensiją. Todėl ombudsmenas bylos nagrinėjimą baigė.

DĖL SKUNDO APLINKYBIŲ

1. 2001 m. vasario 22 d. skundo pateikėjas, Europos Komisijos pareigūnas, nukentėjo nuo rimto nelaimingo atsitikimo, dėl kurio buvo pripažintas nuolatinis 4 % invalidumas. Skundo pateikėjas pateikė prašymą dėl rezervuotos stovėjimo vietos, kurią Komisija jam suteikė nuo 2004 m. gegužės 20 d. Išlyga buvo atnaujinama kasmet. Po to, kai 2007 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos gydytojas ištyrė skundo pateikėją, jis nusprendė, kad kitą pratęsimą turėtų būti leista pratęsti tik šešiams mėnesiams, o tolesnis pratęsimas neturėtų būti pratęstas. 2007 m. rugpjūčio 9 d., atsakydamas į skundo pateikėjo elektroninį laišką, kurį jis išsiuntė iškart po gydytojo vizito, Komisijos gydytojas jam pranešė, kad rezervuotas stovėjimo vietas galima suteikti dėl šių medicininių priežasčių: i) jei atitinkamas asmuo turėjo valstybės narės išduotą neįgalumo pažymėjimą, ii) po trijų nėštumo mėnesių, iii) laikinai asmenims, kuriems neseniai buvo atlikta klubo, kulkšnies, kelio ar stuburo operacija, iv) akivaizdžių vaikščiojimo problemų atvejais ir v) labai specifinėse situacijose (pavyzdžiui, sergant nutukimu). Atsižvelgdamas į gydytojo nuomonę, 2007 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos Infrastruktūros ir logistikos biuras nusprendė, kad rezervuota stovėjimo vieta skundo pateikėjui turėtų būti suteikta tik dar šešiams mėnesiams.

2. 2007 m. rugpjūčio 28 d. skundo pateikėjas Personalo ir administracijos generalinio direktorato C direktorato (Socialinė politika ir sveikata) direktoriui (toliau – ADMIN GD) nusiuntė elektroninį laišką, kuriame nurodė savo sveikatos būklę. Jis teigė, kad jis kenčia nuo epikondilito kairėje rankoje, kad jis turi dėvėti protezą dieną ir naktį, ir kad jis nukentėjo nuo riboto judrumo. 2008 m. rugsėjo 6 d. atsakyme direktorė nurodė, kad ji negali kištis į grynai medicininio pobūdžio sprendimą.

3. 2007 m. lapkričio 8 d. skundo pateikėjas pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį pateikė skundą dėl Komisijos gydytojo 2007 m. rugpjūčio 9 d. priimto „sprendimo“. Skundo pateikėjas pažymėjo, kad jis beveik ketverius metus naudojo rezervuotą stovėjimo vietą. Jis pažymėjo, kad jo sveikatos būklė ne gerėja, bet blogėja, kad jis sirgo kairiosios rankos epikondilitu ir turėjo dėvėti protezą dieną ir naktį. Todėl jis teigė, kad leidimas naudoti rezervuotą stovėjimo vietą turėtų būti pratęstas ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui, kuris buvo suteiktas. Skunde skundo pateikėjas teigė, kad naujausias pratęsimas nebuvo pakankamai motyvuotas ir kad atitinkami Komisijos Medicinos tarnybos ir ADMIN GD pareigūnai atsisakė dalyvauti priimant medicininio pobūdžio sprendimus. Jis taip pat teigė, kad ADMIN GD C direktorato direktorius pažeidė Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnį, kuriuo užtikrinamas medicininis konfidencialumas, nusiųsdamas elektroninį laišką su informacija apie jo sveikatos būklę penkiems ADMIN GD asmenims, kurie neturėjo teisės gauti tokios informacijos. Skundo pateikėjas teigė, kad buvo pažeistas nediskriminavimo principas, nes

pasibaigus leidimo naudoti rezervuotą stovėjimo vietą galiojimui su juo būtų elgiamasi taip, lyg jis neturėtų judumo problemų. Jis padarė išvadą, kad priimti sprendimai yra neteisėti ir turėtų būti atšaukti. Skundo pateikėjas teigė, kad dėl Komisijos padarytų klaidų jam turėtų būti sumokėtas vienas simbolinis euras.

4. 2007 m. gruodžio 20 d. paskyrimų tarnyba skundą atmetė. Pirma, ji pažymėjo, kad tariamas Komisijos gydytojo sprendimas yra tik nuomonė ir parengiamasis aktas, susijęs su sprendimu dėl rezervuotos stovėjimo vietos. Pastarasis sprendimas priklauso Komisijos kompetencijai. Paskyrimų tarnyba priminė, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką parengiamieji aktai negali būti ginčijami. Todėl skundas buvo nepriimtinas tiek, kiek jis buvo pateiktas dėl gydytojo sprendimo.

5. Antra, dėl esmės Paskyrimų tarnyba nusprendė, kad rezervuotos stovėjimo vietos suteikimas yra ne įstatymu nustatyta teisė, o tik lengvata. Tačiau paskyrimų tarnyba pažymėjo, kad kriterijai, susiję su leidimu naudoti rezervuotą stovėjimo vietą, buvo paskelbti Komisijos intranete [1]. Ji, be kita ko, rėmėsi trečiuoju kriterijumi: „*turi teisę [2] į rezervuotą stovėjimo vietą dėl medicininių priežasčių (priklausomai nuo laisvų vietų skaičiaus): Pareigūnai, turintys sveikatos problemų tik Komisijos Medicinos tarnybos prašymu ir tik ribotam laikotarpiui, kurį nustato Medicinos tarnyba.*“ Paskyrimų tarnyba dar kartą pažymėjo, kad šiuo atveju, remiantis Komisijos gydytojo nuomone, terminas turėjo būti pratęstas tik šešiams mėnesiams.

6. Galiausiai paskyrimų tarnyba paaiškino, kad ji negali pakeisti gydytojo nuomonės savąja. Kalbant apie tariamą nepakankamą motyvavimą, Paskyrimų tarnyba priminė, kad gydytojo išvada nėra sprendimas, todėl jos nereikia motyvuoti. Tačiau ji pridūrė, kad skundo pateikėjui buvo pranešta apie neigiamos gydytojo nuomonės priežastis iš karto po jo 2007 m. rugpjūčio 9 d. atlikto patikrinimo. Paskyrimų tarnybos nuomone, skundo pateikėjas buvo išsamiai informuotas apie atitinkamo sprendimo priežastis.

7. 2008 m. vasario 21 d. skundo pateikėjo gydytojas kreipėsi į Komisijos gydytoją prašydamas peržiūrėti savo nuomonę. Skundo pateikėjo gydytojas nurodė skundo pateikėjo nelaimingą atsitikimą 2001 m. ir gimdos kaklelio išvaržos (*HERNIE discal cervicalis*) simptomus. 2002 m. sausį operacija buvo reikalinga gimdos kaklelio protezavimui. Jis teigė, kad buvo gerai žinoma, kad gimdos kaklelio išvaržos gali būti labai pavojingos ir vystytis blogai, atsižvelgiant į jų artumą prie pagrindinės svarbos nervų centro. Jis pažymėjo, kad net ir po daugelio metų skundo pateikėjas vis dar susiduria su judumo problemomis, ypač tais atvejais, kai reikia kartoti galvos judesius. Tokie judesiai yra žalingi, ypač po protezo montavimo. Baigdamas jis nurodė, kad skundo pateikėjo sveikatai kiltų didelis pavojus, jei jis, norėdamas pastatyti savo automobilį, turėtų labai pajudėti kaklą. Jis taip pat teigė, kad paprastai tokių laiškų nerašo, tačiau skundo pateikėjo būklė yra pernelyg rimta, kad į ją būtų galima nekreipti dėmesio.

TYRIMO DALYKAS

8. 2008 m. balandžio 28 d. skunde Ombudsmenui skundo pateikėjas teigė, kad buvo padaryta i) jo sveikatos būklės vertinimo klaida, ii) pažeistas medicininis konfidencialumas, iii) diskriminacija

(nes kiti tokioje pačioje padėtyje esantys asmenys būtų galėję pasinaudoti arbitražu) ir iv) aiškių ir skaidrių kriterijų nebuvimas, taigi ir gero administravimo principo pažeidimas.

9. Dėl įtarimų, susijusių su i ir iv punktais, ombudsmenas pažymėjo, kad, remiantis 2007 m. gruodžio 20 d. paskyrimų tarnybos atsakymu, Komisija manė, kad i) Komisijos gydytojo nuomonė neturi būti pagrįsta ir ii) kad nėra veiksmingų teisių gynimo priemonių dėl sprendimų atmesti prašymą dėl rezervuotos stovėjimo vietos. Ombudsmenas pažymėjo, kad šioje byloje keliamas rimtas principinis klausimas. Jis pažymėjo, kad tikslinga ir naudinga abu pirmiau minėtus teiginius sujungti į vieną teiginį, t. y. kad Komisija neteisingai ir tinkamai neišnagrinėjo skundo pateikėjo prašymo suteikti rezervuotą stovėjimo vietą. Ombudsmenas paklausė Komisijos, ar, jos nuomone, ji galėtų išspręsti du pirmiau nurodytus klausimus.

10. Be to, Ombudsmenas paprašė Komisijos nurodyti, ar ji svarsto galimybę suteikti rezervuotą stovėjimo vietą invalidumą turintiems pareigūnams kaip naudą ar privilegiją, ar veikiau kaip Tarnybos nuostatų 1 straipsnio d punkto 4 papunktyje numatytos sąvokos „*tinkamos sąlygos*“ dalį. Jis taip pat paklausė, ar Komisija mano, kad tokiam ginčui turėtų būti taikoma Pareigūnų tarnybos nuostatų 33 straipsnyje numatyta procedūra, kurioje numatyta, kad iš trijų gydytojų sudaryta medicinos komisija.

11. Dėl ii punkte nurodyto kaltinimo Ombudsmenas informavo skundo pateikėją, kad nėra pagrindo jam atlikti naują tyrimą, nes 2008 m. gegužės 26 d. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (toliau – EDAPP) sprendime šis teiginys jau išnagrinėtas skunde, kurį skundo pateikėjas jam pateikė (Nr. 2007–0611). Savo sprendime EDAPP laikėsi nuomonės, kad yra teisinis pagrindas persiųsti elektroninį laišką atitinkamiems asmenims, tačiau medicininiai duomenys neturėjo būti atskleisti tiems gavėjams, kurie nebuvo medicinos personalo nariai. Todėl EDAPP padarė išvadą, kad medicininės informacijos perdavimas šiems asmenims buvo per dažnas ir pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 45/2001 [3] 4 straipsnio c punktą. Ombudsmenas taip pat atkreipė dėmesį į Europos ombudsmeno ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno susitarimo memorandumą [4] 2.B dalį (Vengti procedūrų dubliavimąsi), kurioje nustatyta, kad „[j]i *institucija nenumato pradėti tyrimo, jei kita institucija nagrinėja arba nagrinėjo iš esmės tą patį skundą...*“.

12. Dėl iii punkte nurodyto kaltinimo ombudsmenas iš pradžių informavo skundo pateikėją, kad, remdamasis Ombudsmeno statuto 2 straipsnio 8 dalimi, laiko jį nepriimtiniu, nes skundo pateikėjas šio klausimo neiškėlė savo skunde pagal 90 straipsnio 2 dalį. Tačiau kitame 2008 m. birželio 9 d. skundo pateikėjo rašte jis paaiškino, kad tik po to, kai jis pateikė skundą pagal 90 straipsnio 2 dalį, jam buvo pranešta, kad kiti pareigūnai galėjo pasinaudoti arbitražu. Todėl ombudsmenas mano, kad tariama diskriminacija taip pat turėtų būti įtraukta į tyrimą.

TYRIMAS

13. 2008 m. balandžio 28 d. skundas buvo pateiktas ombudsmenui. Ji buvo perduota Komisijai, kad ji pateiktų savo nuomonę. 2008 m. liepos 2 d. Ombudsmenas taip pat paprašė Komisijos pateikti pastabas dėl trečiojo kaltinimo.

14. 2008 m. rugsėjo 25 d. Komisija pateikė nuomonę. Nuomonė buvo perduota skundo pateikėjui, kuris 2008 m. lapkričio 20 d. pateikė savo pastabas.

15. 2009 m. rugsėjo 30 d. ombudsmenas pateikė pasiūlymą dėl draugiško skundo pateikėjo ir Komisijos sprendimo. 2009 m. lapkričio 27 d. Komisija atsakė pritardama draugiško sprendimo pasiūlymui. Ombudsmenas persiuntė Komisijos atsakymą skundo pateikėjui. Per 2009 m. gruodžio 18 d. pokalbį telefonu su Ombudsmeno tarnyba skundo pateikėjo advokatas patvirtino, kad ombudsmeno pasiūlymas dėl draugiško sprendimo buvo sėkmingas.

OMBUDSMENO ANALIZĖ IR IŠVADOS

A. Preliminari pastaba

16. Ombudsmenė pažymi, kad šis tyrimas susijęs su dviem teiginiais, t. y.: i) Komisija neteisingai ir tinkamai neišnagrinėjo skundo pateikėjo paraiškos dėl leistinos rezervuotos stovėjimo vietos, ir ii) kad buvo diskriminacija. Ombudsmenas mano, kad šiuos du įtarimus tikslinga nagrinėti kartu, B punkte.

B. Tariamasis neteisingas ir tinkamas skundo pateikėjo prašymo nagrinėjimas ir tariama diskriminacija

Ombudsmenui pateikti argumentai

17. Skundo pateikėjas teigė, kad Komisija neteisingai ir tinkamai neišnagrinėjo jo paraiškos dėl rezervuotos stovėjimo vietos. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad buvo diskriminacija, nes kiti tokioje pačioje padėtyje esantys asmenys būtų galėję pasinaudoti arbitražu.

18. Savo nuomonėje Komisija nurodė, kad ji gali tik patvirtinti tai, ką Paskyrimų tarnyba jau nurodė savo 2007 m. gruodžio 20 d. sprendime.

19. Dėl Ombudsmeno klausimų Komisija pakartojo savo nuomonę, kad rezervuotos automobilių stovėjimo vietos suteikimas invalidiems pareigūnams nėra teisė. Ji nurodė, kad tokia nuomonė netiesiogiai patvirtina, jog šioje byloje nekyla jokių klausimų, susijusių su Tarnybos nuostatų 1 straipsnio d punkto 4 papunktyje numatytais „*tinkamomis sąlygomis*“. Komisija teigė, kad ši nuostata šiuo atveju nėra svarbi, nes skundo pateikėjas nėra „*neįgalus asmuo*“, kurio „negalėjimas [buvo] nustatytas 33 straipsnyje nustatyta tvarka“.

20. Komisijos nuomone, ginčams dėl rezervuotų stovėjimo vietų neturėtų būti taikoma Tarnybos nuostatų 33 straipsnyje nustatyta procedūra. Komisijos nuomone, šis straipsnis taikomas tais atvejais, kai sveikatos patikrinimas buvo atliktas prieš paskiriant atitinkamą darbuotoją. Komisija pabrėžė, kad jei atlikus tokį sveikatos patikrinimą būtų padarytos neigiamos išvados,

atitinkamas asmuo nebūtų įdarbintas. Atsižvelgiant į šias rimtas ir rimtas pasekmes atitinkamam asmeniui, Pareigūnų tarnybos nuostatų 33 straipsnyje numatyta procedūra, užtikrinanti kandidato teisės į gynybą paisymą. Komisija manė, kad būtų visiškai neproporcinga laikytis šios procedūros kilus ginčui dėl rezervuotos stovėjimo vietos. Komisijos nuomone, Pareigūnų tarnybos nuostatuose nebuvo jokios nuostatos, susijusios su šio kaltinimo dalyku. Komisija padarė išvadą, kad ombudsmenui pateiktas skundas nėra pagrįstas.

21. Dėl tariamos diskriminacijos Komisija pažymėjo, kad per tą laiką Medicinos tarnyba pradėjo arbitražo procedūrą, pagal kurią būtų galima antrą kartą įvertinti ieškovo sveikatos būklę. Ji nurodė, kad skundo pateikėjas dabar gali prašyti peržiūrėti jo bylą pateikdamas prašymą Medicinos tarnybos skyriaus vadovui F. Ši procedūra buvo pradėta praėjus keliems mėnesiams po to, kai skundo pateikėjas pateikė skundą pagal 90 straipsnio 2 dalį, todėl priimant atitinkamą sprendimą ji nebuvo prieinama.

22. Savo pastabose skundo pateikėjas priminė Bendrijos teismų praktiką, pagal kurią pareiga motyvuoti yra esminis Bendrijos teisės principas. Skundo pateikėjas pažymėjo, kad neginčijama, jog 2004 m. priimtas sprendimas suteikti jam rezervuotą stovėjimo vietą buvo pagrįstas jo sveikatos būkle, t. y. nuolatinio invalidumu dėl nelaimingo atsitikimo ir kurį tokiu pripažino invalidumo komitetas. Jis teigė, kad jo judumo problemos yra neįgalumas, kuriam reikia tinkamų sąlygų. Savo nuomonėje Komisija tik nurodė, kad skundo pateikėjas įdarbinimo momentu neturėjo negalios. Komisija neatsakė į klausimą, kokių priemonių reikia imtis, kai pareigūnas tampa neįgalus *per* savo karjerą. Skundo pateikėjas taip pat nurodė, kad jo negalia turėtų būti pagrindas pozityviai diskriminacijai, kaip apibrėžta 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvoje 2000/78/EB, nustatančioje vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus [5]. Jis rėmėsi Teisingumo Teismo praktika, kurioje teigiama, kad ši direktyva neturėtų būti aiškinama siaurai [6]. Skundo pateikėjas padarė išvadą, kad rezervuotos stovėjimo vietos suteikimas nėra lengvata ar privilegija, o tik pagrindinio vienodo požiūrio principo taikymas. Todėl turėtų būti nurodytos automobilių stovėjimo vietos panaikinimo priežastys.

23. Skundo pateikėjas teigė, kad Komisijos pozicija, t. y. kad nėra reikalavimo nurodyti sprendimo motyvus, prieštarauja nediskriminavimo principui, pareigai motyvuoti ir gero administravimo principui. Be to, jis manė, kad Komisija elgėsi nenuosekliai, teigdama, kad ji neturėjo atsižvelgti į jo sveikatos būklę, pagrįsdama savo sprendimą nebeskirti jam rezervuotos stovėjimo vietos, nes būtent jo sveikatos būklė iš pradžių buvo pagrindas 2004 m. priimti sprendimą suteikti jam rezervuotą stovėjimo vietą. Skundo pateikėjas nurodė, kad vertinti medicininius duomenis nepriklauso Komisijos kompetencijai. Todėl bet kokie sprendimai, kuriuos ji priima, yra grynai patvirtinantys medicininės nuomonės. Jis taip pat nurodė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatuose nėra nieko, kas užkirstų kelią medicinos komiteto paskyrimui tokioje byloje kaip jo.

24. Dėl tariamos diskriminacijos skundo pateikėjas nurodė, kad jis patenkintas Komisijos sprendimu iš naujo išnagrinėti ginčo sprendimą. Tačiau jis pažymėjo, kad Komisija neapibrėžė šios procedūros detalių. Pavyzdžiui, Komisija nenurodė, ar skundo pateikėjui galėtų atstovauti jo gydytojas. Todėl skundo pateikėjas paragino Komisiją pateikti ombudsmenui šią informaciją ir

terminą, per kurį būtų galima tikėtis naujo sprendimo.

Preliminarus Ombudsmeno vertinimas, kuriuo remiantis buvo parengtas draugiško sprendimo pasiūlymas

25. Ombudsmenas atkreipė dėmesį į tai, kad 2007 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos gydytojo nuomonė buvo labai svarbi Komisijai priimant vėliau priimtą sprendimą. Vis dėlto ši nuomonė pati savaime nebuvo sprendimas, o veikiau buvo Komisijos sprendimo parengiamasis aktas. Taigi pareiga motyvuoti turėjo būti vertinama tik atsižvelgiant į Komisijos sprendimą.

26. Savo nuomonėje Komisija pakartojo, kad rezervuotos stovėjimo vietos suteikimas nėra įstatymu nustatyta teisė, o tik lengvata. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 1 straipsnio d punkto 4 papunktis, kuriame daroma nuoroda į tinkamų sąlygų sudarymo sąvoką, nagrinėjamu atveju netaikytinas. Ombudsmeno nuomone, šių klausimų toliau nagrinėti nereikia. Tačiau Komisija turėjo nuspręsti, ar suteikti skundo pateikėjui rezervuotą stovėjimo vietą, o Ombudsmenas manė, kad Komisija turi teisingai, tinkamai ir nediskriminuojant išnagrinėti skundo pateikėjo prašymą.

27. Dėl formalumų ombudsmenas pažymėjo, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką motyvavimo reikalavimas, kaip antai numatytas Tarnybos nuostatų 25 straipsnyje, turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes, visų pirma į nagrinėjamą priemonę ir nurodytų motyvų pobūdį [7]. Šiuo atveju atrodo, kad Komisijos Infrastruktūros ir logistikos biuras nustatė šešis rezervuotų stovėjimo vietų suteikimo kriterijus. Pagal šiuos kriterijus rezervuota stovėjimo vieta dėl medicininių priežasčių suteikiama „tik Komisijos Medicinos tarnybos prašymu ir tik ribotam laikotarpiui, kurį nustato Medicinos tarnyba“. Be to, yra penkios medicininės priežastys [8], kuriomis remiantis galima suteikti rezervuotas stovėjimo vietas. Ombudsmenas pažymėjo, kad 2007 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos Infrastruktūros ir logistikos biuro priimtame sprendime nėra jokių priežasčių. Tačiau per 2007 m. rugpjūčio 9 d. medicininį vizitą skundo pateikėjui buvo pranešta apie Komisijos gydytojo nuomonę. Todėl skundo pateikėjas žinojo, kad 2007 m. rugpjūčio 13 d. sprendimas buvo pagrįstas šia nuomone. Todėl ombudsmenas laikėsi nuomonės, kad skundo pateikėjas aiškiai žinojo 2007 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos sprendimo priežastis.

28. Kalbant apie esminį klausimą dėl tariamos klaidos vertinant skundo pateikėjo sveikatos būklę, ombudsmenas nusprendė, kad Komisija turėjo teisę savo sprendimą grįsti Komisijos gydytojo nuomone, nebent būtų pagrindo suabejoti. Atrodo, kad skundo pateikėjas to nepadarė, kai buvo priimtas pirminis 2007 m. rugpjūčio 13 d. sprendimas ir kai Paskyrimų tarnyba 2007 m. gruodžio 20 d. priėmė sprendimą dėl skundo pagal 90 straipsnio 2 dalį. Savo pastabose skundo pateikėjas nurodė savo sveikatos būklę, tačiau bylos medžiagoje nebuvo jokių dokumentų, įrodančių, kad jo pastabos buvo pagrįstos įrodymais. Taigi Komisija galėjo pagrįstai manyti, kad skundo pateikėjo pastabos nepaneigia 2007 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos gydytojo nuomonės.

29. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nebuvo jokio netinkamo administravimo, susijusio su Komisijos sprendimu. Tačiau ombudsmenas pažymėjo, kad skundo pateikėjas kritikavo ne tik sprendimą, bet ir tai, kaip Komisija apskritai nagrinėjo jo paraišką. Kaip minėta pirmiau, skundo

pateikėjo gydytojas 2008 m. vasario 21 d. raštu kreipėsi į Komisijos gydytoją prašydamas peržiūrėti savo nuomonę. Akivaizdu, kad ombudsmenas nėra kvalifikuotas vertinti šio rašto, susijusio tik su medicininiu klausimu, turinio. Tačiau jis pažymėjo, kad šiame rašte pateikta medicininė išvada, kuri, atrodo, skiriasi nuo Komisijos gydytojo nuomonės. Ombudsmeno nuomone, skundo pateikėjo gydytojo pareikštoje medicininėje nuomonėje Komisija turėjo apsvarstyti, ar reikia persvarstyti savo poziciją. Jis manė, kad tai, jog 2008 m. vasario 21 d. laiškas buvo adresuotas Komisijos gydytojui, o ne Komisijai, yra nereikšminga. Tačiau paaiškėjo, kad skundo pateikėjo prašymas nebuvo pakartotinai išnagrinėtas atsižvelgiant į jo gydytojo pateiktus naujus medicininius įrodymus. Nors akivaizdu, kad Komisija nėra kompetentinga spręsti medicininius klausimus, ji vis dėlto būtų galėjusi paprašyti gydytojo, kuris pateikė 2007 m. rugpjūčio 9 d. nuomonę, apsvarstyti skundo pateikėjos gydytojo pateiktus argumentus arba dar geriau būtų galėjusi perduoti šį klausimą kitam gydytojui, kad šis pateiktų antrą nuomonę.

30. Savo nuomonėje dėl tariamos diskriminacijos Komisija paaiškino, kad jau pradėjo procedūrą, pagal kurią numatyta antrą kartą įvertinti ieškovo sveikatos būklę taikant arbitražo procedūrą. Tokios procedūros priėmimas parodė, kad tokia peržiūra yra įmanoma. Ombudsmenas palankiai įvertino Komisijos sprendimą pradėti šią procedūrą, tačiau vis dėlto laikėsi nuomonės, kad nagrinėdama tokius pareiškimus, kokie nagrinėjami šioje byloje, Komisija turėjo taikyti reikalaujamus gero administravimo principus, kurie atsirado iki naujos procedūros priėmimo. Pagal šiuos gero administravimo principus Komisija turėjo teisingai ir tinkamai išnagrinėti skundo pateikėjo prašymą ir tinkamai atsižvelgti į skundo pateikėjo gydytojo 2008 m. vasario 21 d. laišką, kuriame buvo pateikta kitokia nei Komisijos gydytojo nuomonė. Todėl Ombudsmenas padarė preliminarį išvadą, kad tai, jog Komisija to nepadarė, yra netinkamo administravimo atvejis.

31. Remdamasis tuo, kas išdėstyta pirmiau, ombudsmenas pateikė pasiūlymą dėl draugiško sprendimo. Jis paragino Komisiją persvarstyti savo sprendimą dėl skundo pateikėjo prašymo rezervuoti stovėjimo vietą, tinkamai atsižvelgiant į skundo pateikėjo gydytojo 2008 m. vasario 21 d. laišką.

32. Atsižvelgiant į ankstesniame punkte padarytą išvadą, atrodo, kad nėra reikalo toliau nagrinėti įtarimo dėl diskriminacijos.

Argumentai, pateikti ombudsmenui po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

33. Dublike Komisija nurodė, kad 2008 m. rugsėjo 25 d. nuomonėje ji suteikė skundo pateikėjui galimybę prašyti taikyti arbitražo procedūrą, kad būtų galima antrą kartą įvertinti jo sveikatos būklę. Skundo pateikėjas to nepadarė. Vis dėlto Komisija nusprendė persvarstyti skundo pateikėjo prašymą dėl rezervuotos stovėjimo vietos. 2009 m. spalio 20 d. skundo pateikėją išnagrinėjo Dr. D., kuris padarė išvadą, kad dėl medicininių priežasčių skundo pateikėjui turėtų būti suteikta rezervuota stovėjimo vieta. Todėl Komisija nusprendė pritarti Ombudsmeno pasiūlymui dėl draugiško sprendimo. Ji nurodė, kad skundo pateikėjui bus suteikta rezervuota stovėjimo vieta likusiems dvejiems jo karjeros metams.

34. 2009 m. gruodžio 18 d. pokalbyje telefonu su Ombudsmeno tarnybomis skundo pateikėjo advokatas nurodė, kad skundo pateikėjas buvo visiškai patenkintas bylos baigtimi, ypač atsižvelgiant į tai, kad iki išėjimo į pensiją jam buvo suteikta rezervuota stovėjimo vieta.

Ombudsmeno vertinimas po jo draugiško sprendimo pasiūlymo

35. Ombudsmenas su pasitenkinimu pažymi, kad Komisija pritarė jo draugiško sprendimo pasiūlymui ir kad dėl medicininių priežasčių skundo pateikėjui buvo suteikta rezervuota stovėjimo vieta. Jis taip pat pažymi, kad skundo pateikėjas patvirtino, jog draugiško sprendimo pasiūlymas buvo sėkmingas.

C. Išvada

36. Remdamasis šio skundo tyrimu, Ombudsmenas jį užbaigia pateikdamas tokią išvadą:

Skundo pateikėjas ir Komisija pasiekė draugišką sprendimą.

Apie šį sprendimą bus pranešta skundo pateikėjui ir Komisijai.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Priimta Strasbūre 2010 m. vasario 19 d.

[1] Šie kriterijai išdėstyti 2007 m. sausio 25 d. Komisijos Infrastruktūros ir logistikos biuro parengtame pranešime dėl stovėjimo vietų paskirstymo kriterijų (OIB.9/RC).

[2] Šio pranešimo versijoje prancūzų kalba šis terminas pateikiamas žodžiais „peuvent bénéficier...“.

[3] 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo, OL L 8, 2001, p. 1.

[4] OL C 27, 2007, p. 21.

[5] OL L 303, 2000, p. 16.

[6] 2008 m. liepos 17 d. sprendimas byloje C- 303/06 *Coleman* , dar nepaskelbtas.

[7] 1998 m. liepos 12 d. Sprendimas *Parlamentas prieš Gaspari* , C-316/97 P, Rink. p. I-7597.

[8] Tai yra: I) neįgalumo pažymėjimą, išduotą iš valstybės narės, ii) po trijų nėštumo mėnesių,

iii) laikinai asmenims, kuriems neseniai buvo atlikta klubo, kulkšnies, kelio ar stuburo operacija,
iv) akivaizdžių vaikščiojimo problemų ir v) labai specifinių situacijų (pvz., sergančio nutukimo).